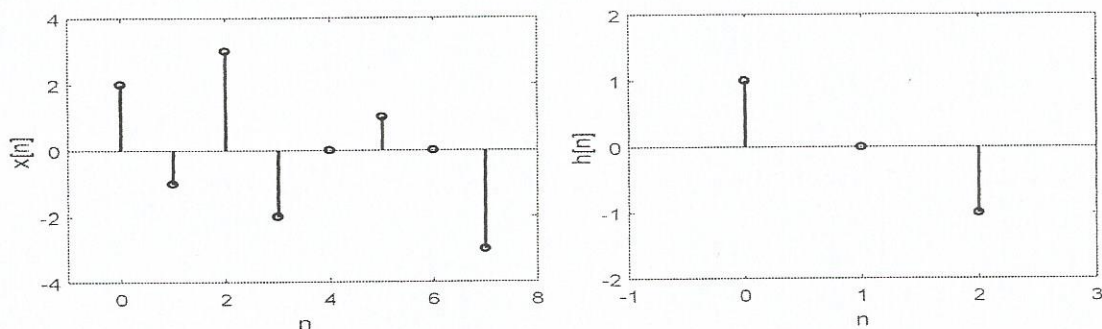
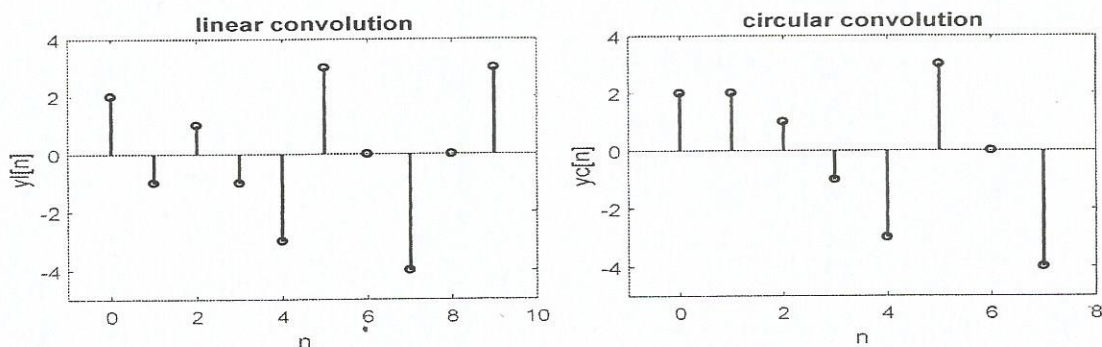

1.1

(α), (β)

Ισχύει ότι $Y[k] = X[k]H[k]$, $k = 0, 1, \dots, 7$, και $y[n] \leftrightarrow_{DFT} Y[k]$. Επομένως το $y[n]$ θα ισούται με την κυκλική συνέλιξη περιόδου 8 των $x[n], h[n]$: $y_c[n] = x[n] \otimes_8 h[n]$. Ισοδύναμα, αντιστοιχεί σε κυκλική αναδίπλωση (με περίοδο $N=8$) της γραμμικής συνέλιξης $y_l[n] = x[n] * h[n]$ που έχει $8+3-1=10$ σημεία.

n	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
$y_l[n]$	2	-1	1	-1	-3	3	0	-4	0	3
$y_c[n]$	2	2	1	-1	-3	3	0	-4		

(γ) Για να μην υπάρχει αναδίπλωση, $N \geq 10$.

(δ.1) $P[k] = (-1)^k \operatorname{Re} \{X[k]\}$, $k = 0, \dots, 7$, και $p[n] \leftrightarrow_{DFT} P[k]$.

Έστω $X_r[k] = \operatorname{Re} \{X[k]\}$, και $x_r[n] \leftrightarrow_{DFT} X_r[k]$. Τότε για το $x_r[n]$ ισχύει: $x_r[n] = \frac{x[n] + x[8-n]}{2}$, $1 \leq n \leq 7$, $x_r[0] = \operatorname{Re}(x[0])$.

$\rightarrow P[k] = e^{\frac{j2\pi k \cdot 4}{8}} X_r[k]$, $k = 0, \dots, 7$, $\leftrightarrow_{DFT} p[n] = x_r[(n+4)_8]$.

(δ.2) $Q[k] = \operatorname{Im} \{X[2k]\}$, $k = 0, \dots, 3$, και $q[n] \leftrightarrow_{DFT} Q[k]$.

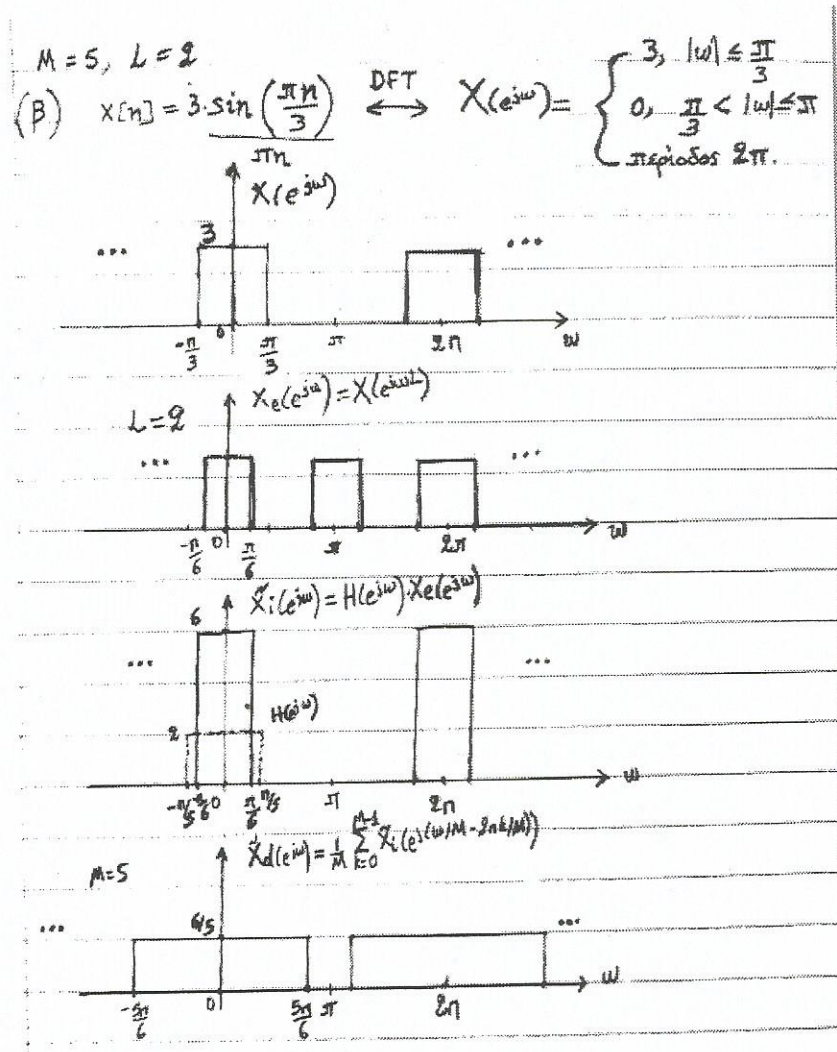
Έστω $X_2[k] = X[2k]$, και $x_2[n] \leftrightarrow_{DFT} X_2[k]$. Τότε το $x_2[n]$ προκύπτει με περιοδική αναδίπλωση του $x[n]$ (με περίοδο $N=4$): $x_2[n] = \sum_{k=-\infty}^{+\infty} x[n-4k]$, $n = 0, \dots, 3$.

Για το $q[n]$ ισχύει ότι $q[n] = \frac{x_2[n] - x_2[4-n]}{2j}$, $1 \leq n \leq 3$, $q[0] = \operatorname{Im}(x[0]) = 0$.

n	0	1	2	3	4	5	6	7
$p[n]$	0	-0.5	1.5	-2	2	-2	1.5	-0.5
$q[n]$	0+0j	0-2.5j	0+0j	0+2.5j				

1.2

(α) Από την μορφή των $x[n]$ και $\tilde{x}_d[n]$, προκύπτει ότι για τις παραμέτρους υπερδειγματοληψίας L και υποδειγματοληψίας M θα πρέπει να ισχύει $\frac{L}{M} = \frac{2}{5}$. Επιλέγουμε $L = 2$ και $M = 5$.

1.3

Για να είναι τα δύο συστήματα ισοδύναμα, τα Ω_p και Ω_s θα πρέπει να επιλεχθούν έτσι ώστε να ισχύουν τα εξής:

(α) Το διάστημα $|\Omega| \leq \Omega_p$ να αντιστοιχεί στο διάστημα $|\omega| \leq \pi/4$:

$$\Omega_p T = \frac{\pi}{4} \Rightarrow \Omega_p = 44000\pi \text{ (22 kHz)}$$

(β) Να μην προκύπτει φασματική επικάλυψη στην περιοχή $|\Omega| \leq \Omega_p$ κατά την δειγματοληψία:

$$\frac{2\pi}{T} - \Omega_s = \Omega_p \Rightarrow \Omega_s = 308000\pi \text{ (154 kHz)}$$

1.4

(α) $r_x[0]=1.2, r_x[1]=0.75, r_x[2]=0.6, r_x[3]=0.5$

Levinson-Durbin: $E^{(0)}=r_x[0]=1.2$

Τάξη $i=1$

$$\kappa_1 = \frac{-r_x[1]}{E^{(0)}} = \frac{-0.75}{1.2} = -0.625, \quad \alpha_1^{(1)} = -\kappa_1 = 0.625, \quad E^{(1)} = (1 - \kappa_1^2)E^{(0)} = 0.7312$$

Τάξη $i=2$

$$\kappa_2 = -(r_x[2] - \alpha_1^{(1)}r_x[1])/E^{(1)} = -0.1795$$

$$\alpha_2^{(2)} = -\kappa_2 = 0.1795$$

$$\alpha_1^{(2)} = \alpha_1^{(1)} + \kappa_2\alpha_1^{(1)} = 0.5128$$

$$E^{(2)} = (1 - \kappa_2^2)E^{(1)} = 0.7076$$

Τάξη $i=3=p$

$$\kappa_3 = -(r_x[3] - (\alpha_1^{(2)}r_x[2] + \alpha_2^{(2)}r_x[1]))/E^{(2)} = -0.0815$$

$$\alpha_3^{(3)} = -\kappa_3 = 0.0815$$

$$\alpha_1^{(3)} = \alpha_1^{(2)} + \kappa_3\alpha_2^{(2)} = 0.4982$$

$$\alpha_2^{(3)} = \alpha_2^{(2)} + \kappa_3\alpha_1^{(2)} = 0.1377$$

Άρα $LPC = (\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3) = (0.4982, 0.1377, 0.0815)$

και $PARCOR = (\kappa_1, \kappa_2, \kappa_3) = (-0.625, -0.1795, -0.0815)$.

(β) $\alpha_1^{(4)} = \alpha_1 = -0.3775, \alpha_2^{(4)} = \alpha_2 = -0.23, \alpha_3^{(4)} = \alpha_3 = 0.4825, \alpha_4^{(4)} = \alpha_4 = 0.6$

Τάξη $i=4=p$

$$\kappa_4 = -\alpha_4^{(4)} = -0.6$$

$$\alpha_1^{(3)} = \frac{\alpha_1^{(4)} - \kappa_4\alpha_3^{(4)}}{1 - \kappa_4^2} = -0.1375$$

$$\alpha_2^{(3)} = \frac{\alpha_2^{(4)} - \kappa_4\alpha_2^{(4)}}{1 - \kappa_4^2} = -0.575$$

$$\alpha_3^{(3)} = \frac{\alpha_3^{(4)} - \kappa_4\alpha_1^{(4)}}{1 - \kappa_4^2} = 0.4$$

Τάξη $i=3$

$$\kappa_3 = -\alpha_3^{(3)} = -0.4$$

$$\alpha_1^{(2)} = \frac{\alpha_1^{(3)} - \kappa_3\alpha_2^{(3)}}{1 - \kappa_3^2} = -0.4375$$

$$\alpha_2^{(2)} = \frac{\alpha_2^{(3)} - \kappa_3\alpha_1^{(3)}}{1 - \kappa_3^2} = -0.75$$

Τάξη $i=2$

$$\kappa_2 = -\alpha_2^{(2)} = 0.75$$

$$\alpha_1^{(1)} = \frac{\alpha_1^{(2)} - \kappa_2\alpha_1^{(2)}}{1 - \kappa_2^2} = -0.25$$

Τάξη $i=1$

$$\kappa_1 = -\alpha_1^{(1)} = 0.25$$

Άρα $PARCOR = (\kappa_1, \kappa_2, \kappa_3, \kappa_4) = (0.25, 0.75, -0.4, -0.6)$.

1.5

Στο άρθρο [D90](σελ.998, παράρτημα Α), με βάση την ιδιότητα του μετασχηματισμού Fourier να διατηρεί εσωτερικά γινόμενα, αποδεικνύεται ότι

$$\int \int \langle f_1, \psi^{a,b} \rangle \langle \psi^{a,b}, f_2 \rangle db \frac{da}{a^2} = C_\psi \langle f_1, f_2 \rangle$$

Θέτοντας $f_1 = f_2 = f$ αποδεικνύεται το (β):

$$\frac{1}{C_\psi} \int \int \underbrace{|\langle f, \psi^{a,b} \rangle|}_{\mathcal{W}f(a,b)}^2 db \frac{da}{a^2} = \frac{1}{C_\psi} \int \int \langle f, \psi^{a,b} \rangle \langle \psi^{a,b}, f \rangle db \frac{da}{a^2} = \langle f, f \rangle = \|f\|^2 = \int |f(t)|^2 dt$$

Λόγω της δι-γραμμικότητας και συνέχειας του εσωτερικού γινομένου και της πεπερασμένης ενέργειας όλων των εμπλεκόμενων σημάτων, ισχύει ότι

$$\frac{1}{C_\psi} \langle \int \int \mathcal{W}f(a,b) \psi^{a,b}(t) db \frac{da}{a^2}, f(t) \rangle = \langle f, f \rangle$$

από το οποίο προκύπτει το (α).

[D90] I. Daubechies, "The Wavelet Transform, Time-Frequency Localization and Signal Analysis", IEEE Trans. Information Theory, vol.36, Sep. 1990.

2.1

Με χρήση του μετ/σμού Z , το δοθέν σήμα με τρία ημίτονα (τα δύο με αποσθώσεις και χωρίς θόρυβο),

$$x[n] = (A_1(r_1)^n \cos(\omega_1 n) + A_2(r_2)^n \cos(\omega_2 n) + A_3 \sin(\omega_3 n))u[n], \quad \omega_1 \neq \omega_2 \neq \omega_3$$

μπορεί να θεωρηθεί ως η κρουστική απόκριση ενός ΓΧΑ συστήματος με συνάρτηση μεταφοράς

$$X(z) = \frac{A_1 - A_1 r_1 \cos(\omega_1) z^{-1}}{1 - 2r_1 \cos(\omega_1) z^{-1} + r_1^2 z^{-2}} + \frac{A_2 - A_2 r_2 \cos(\omega_2) z^{-1}}{1 - 2r_2 \cos(\omega_2) z^{-1} + r_2^2 z^{-2}} + \frac{A_3 \sin(\omega_3) z^{-1}}{1 - 2 \cos(\omega_3) z^{-1} + z^{-2}} =$$

$$\frac{b_0 + b_1 z^{-1} + b_2 z^{-2} + b_3 z^{-3} + b_4 z^{-4} + b_5 z^{-5}}{1 - a_1 z^{-1} - a_2 z^{-2} - a_3 z^{-3} - a_4 z^{-4} - a_5 z^{-5} - a_6 z^{-6}}$$

με συντελεστές

$$b_0 = A_1 + A_2$$

$$b_1 = -2A_1 r_2 \cos(\omega_2) - A_1 r_1 \cos(\omega_1) - 2A_1 \cos(\omega_3) - 2A_2 r_1 \cos(\omega_1) - A_2 r_2 \cos(\omega_2) - 2A_2 \cos(\omega_3) + A_3 \sin(\omega_3)$$

$$b_2 = A_1 r_2^2 + 2A_1 r_1 r_2 \cos(\omega_1) \cos(\omega_2) + A_1 + 2 \cos(\omega_3) (2A_1 r_2 \cos(\omega_2) + A_1 r_1 \cos(\omega_1)) + A_2 r_1^2 + 2A_2 r_2 r_1 \cos(\omega_1) \cos(\omega_2) + 2 \cos(\omega_3) (2A_2 r_1 \cos(\omega_1) + A_2 r_2 \cos(\omega_2)) - 2A_3 r_2 \cos(\omega_2) \sin(\omega_3) - 2A_3 \sin(\omega_3) r_1 \cos(\omega_1)$$

$$b_3 = -A_1 r_1 r_2^2 \cos(\omega_1) - 2A_1 r_2 \cos(\omega_2) - A_1 r_1 \cos(\omega_1) - 2 \cos(\omega_3) (A_1 r_2^2 + 2A_1 r_1 r_2 \cos(\omega_1) \cos(\omega_2)) - A_2 r_2 r_1^2 \cos(\omega_2) - 2A_2 r_1 \cos(\omega_1) - A_2 r_2 \cos(\omega_2) - 2 \cos(\omega_3) (A_2 r_1^2 + 2A_2 r_2 r_1 \cos(\omega_1) \cos(\omega_2)) + A_3 \sin(\omega_3) r_2^2 + A_3 \sin(\omega_3) r_1^2 + 4A_3 \sin(\omega_3) \cos(\omega_1) \cos(\omega_2) r_1 r_2$$

$$b_4 = A_1 r_2^2 + 2A_1 r_1 r_2 \cos(\omega_1) \cos(\omega_2) + 2 \cos(\omega_3) A_1 r_1 r_2^2 \cos(\omega_1) + A_2 r_1^2 + 2A_2 r_2 r_1 \cos(\omega_1) \cos(\omega_2) + 2 \cos(\omega_3) A_2 r_2 r_1^2 \cos(\omega_2) - 2A_3 \sin(\omega_3) r_1 \cos(\omega_1) r_2^2 - 2A_3 \sin(\omega_3) r_1^2 r_2 \cos(\omega_2)$$

$$b_5 = -A_1 r_1 r_2^2 \cos(\omega_1) - A_2 r_2 r_1^2 \cos(\omega_2) + A_3 \sin(\omega_3) r_1^2 r_2^2$$

$$a_1 = 2[r_2 \cos(\omega_2) + r_1 \cos(\omega_1) + \cos(\omega_3)]$$

$$a_2 = -[r_2^2 + 4r_1 r_2 \cos(\omega_1) \cos(\omega_2) + r_1^2 + 4r_2 \cos(\omega_2) \cos(\omega_3) + 4 \cos(\omega_3) r_1 \cos(\omega_1) + 1]$$

$$a_3 = 2[r_1 \cos(\omega_1) r_2^2 + r_1^2 r_2 \cos(\omega_2) + r_1 \cos(\omega_1) + r_2 \cos(\omega_2) + \cos(\omega_3) r_2^2 + \cos(\omega_3) r_1^2 + 4r_1 r_2 \cos(\omega_1) \cos(\omega_2) \cos(\omega_3)]$$

$$a_4 = -[r_1^2 r_2^2 + r_2^2 + 4r_1 r_2 \cos(\omega_1) \cos(\omega_2) + r_1^2 + 4 \cos(\omega_3) \cos(\omega_1) r_1 r_2^2 + 4 \cos(\omega_3) \cos(\omega_2) r_2 r_1^2]$$

$$a_5 = -2[r_1^2 r_2 \cos(\omega_2) - r_1 \cos(\omega_1) r_2^2 - \cos(\omega_3) r_1^2 r_2^2]$$

$$a_6 = -r_1^2 r_2^2$$

Αυτή η συνάρτηση μεταφοράς συνεπάγεται την ακόλουθη εξίσωση διαφορών

$$x[n] - \sum_{k=1}^6 a_k x[n-k] = \sum_{k=0}^5 b_k \delta[n-k], \quad n \geq 0,$$

που γίνεται μια εξίσωση τέλει (με μηδενικό λάθος) γραμμικής πρόβλεψης για $n \geq n_0 = 6$.

2.5

n	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
$x[n]$	0	1	1	1	1	2	4	5	7	9	0	0	0	0
$\tilde{x}[n]$	0	1	2	1	2	1	2	3	4	5	6	5	4	3
$d[n]$	0	0	-1	0	-1	1	2	2	3	4	-6	-5	-4	-3
$\hat{d}[n]$	1	1	-1	1	-1	1	1	1	1	1	-1	-1	-1	-1
$c[n]$	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1
$\hat{x}[n]$	1	2	1	2	1	2	3	4	5	6	5	4	3	2

3.1

Στοχαστική ανέλιξη $x[n]$ με μηδενική μέση τιμή και αυτοσυσχέτιση

$$r_x[k] = 5 \left(\frac{1}{4}\right)^{|k|} + 2 \left(\frac{1}{4}\right)^{|k-1|} + 2 \left(\frac{1}{4}\right)^{|k+1|}$$

(α) Φάσμα ισχύος ως συνάρτηση της μιγαδικής συχνότητας z : Με χρήση του μετ/σμού Z αποδεικνύεται ότι,

$$\alpha^{|n|} \xrightarrow{Z} \frac{1 - \alpha^2}{(1 - \alpha z^{-1})(1 - \alpha z)}, \quad |\alpha| < |z| < 1/|\alpha|$$

Εφαρμόζοντας αυτό το αποτέλεσμα στην ακολουθία αυτοσυσχέτισης προκύπτει ότι

$$P_x(z) = \frac{15}{16} \cdot \frac{5 + 2z + 2z^{-1}}{(1 - z/4)(1 - z^{-1}/4)} = \frac{15}{16} \cdot \frac{(1 + 2z)(1 + 2z^{-1})}{(1 - z/4)(1 - z^{-1}/4)}$$

(β) Φάσμα ισχύος ως πραγματική συνάρτηση της συχνότητας ω : Με χρήση του μετ/σμού DTFT,

$$P_x(e^{j\omega}) = 15 \cdot \frac{5 + 4 \cos(\omega)}{17 - 8 \cos(\omega)}$$

(γ) Με φασματική παραγοντοποίηση,

$$P_x(z) = \sigma_o^2 \frac{B(z) B(z^{-1})}{A(z) A(z^{-1})}, \quad \begin{cases} \sigma_o^2 &= 15/16 \\ A(z) &= 1 - (1/4)z^{-1} \\ B(z) &= 1 + 2z \end{cases}$$

$$P_x(z) = H(z)H(z^{-1}), \quad H(z) = \sigma_o \frac{B(z)}{A(z)} = \frac{\sqrt{15}}{4} \cdot \frac{1 + 2z}{1 - z^{-1}/4} = z \frac{\sqrt{15}}{2} \cdot \frac{1 + z^{-1}/2}{1 - z^{-1}/4} = zG(z),$$

Το ΓΧΑ σύστημα με συνάρτηση μεταφοράς $G(z)$ είναι αιτιατό και ευσταθές. Αν η είσοδος του είναι λευκός θόρυβος $v[n]$ μοναδιαίας μεταβλητότητας, η έξοδος θα είναι μια στοχαστική

ανέλιξη με τη δεδομένη αυτοσυσχέτιση $r_x[k]$. Σημείωση: Το σύστημα με συνάρτηση μεταφοράς $G(z)$ σε σχέση με την $H(z)$ εισάγει μία καθυστέρηση αλλά δεν αλλάζει το φάσμα ισχύος της εξόδου.

3.2

(α) Από την ανάλυση στην ενότητα 3.6.2 του [1], αποδεικνύεται ότι η αυτοσυσχέτιση του $d[n]$ ισούται με:

$$r_d[k] = \frac{1}{1 - (0.75)^2} (0.75)^{|k|} = \frac{16}{7} (0.75)^{|k|}$$

(β) FIR-2 Wiener denoising: Η κρουστική απόκριση του φίλτρου με συνάρτηση μεταφοράς $W(z) = w[0] + w[1]z^{-1}$ είναι

$$w[n] = w[0]\delta[n] + w[1]\delta[n-1]$$

Οι βέλτιστοι συντελεστές προκύπτουν λύνοντας το σύστημα των Wiener-Hopf εξισώσεων:

$$\begin{bmatrix} r_x[0] & r_x[1] \\ r_x[1] & r_x[0] \end{bmatrix} \begin{bmatrix} w[0] \\ w[1] \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} r_{dx}[0] \\ r_{dx}[1] \end{bmatrix}$$

Χρειαζόμαστε πρώτα τον υπολογισμό των συσχετίσεων $r_x[k]$ και $r_{dx}[k]$. Επειδή τα $d[n]$ και $v[n]$ είναι ασυσχέτιστα,

$$r_{dx}[k] = r_d[k], \quad r_x[k] = r_d[k] + r_v[k] = r_d[k] + \delta[k] \quad (*)$$

Επομένως το 2×2 σύστημα εξισώσεων και η λύση του είναι:

$$\begin{bmatrix} 3.2857 & 1.7143 \\ 1.7143 & 3.2857 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} w[0] \\ w[1] \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2.2857 \\ 1.7143 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} w[0] \\ w[1] \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.5818 \\ 0.2182 \end{bmatrix}$$

Το μέσο τετραγωνικό λάθος του FIR-2 Wiener φίλτρου ισούται με

$$\xi_{fir2} = r_d[0] - \sum_{k=0}^1 w[k]r_d[k] = 0.5818.$$

(γ) FIR-3 Wiener: Η κρουστική απόκριση του FIR Wiener φίλτρου με συνάρτηση μεταφοράς $W(z) = w[0] + w[1]z^{-1} + w[2]z^{-2}$ είναι

$$w[n] = w[0]\delta[n] + w[1]\delta[n-1] + w[2]\delta[n-2]$$

Οι βέλτιστοι συντελεστές προκύπτουν λύνοντας τις Wiener-Hopf εξισώσεις:

$$\begin{bmatrix} r_x[0] & r_x[1] & r_x[2] \\ r_x[1] & r_x[0] & r_x[1] \\ r_x[2] & r_x[1] & r_x[0] \end{bmatrix} \begin{bmatrix} w[0] \\ w[1] \\ w[2] \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} r_{dx}[0] \\ r_{dx}[1] \\ r_{dx}[2] \end{bmatrix}$$

Από (*) προκύπτουν οι απαραίτητες συσχετίσεις $r_x[k]$ και $r_{dx}[k]$. Η λύση του ανωτέρω 3×3 συστήματος εξισώσεων είναι :

$$(w[0], w[1], w[2]) = (0.5703, 0.1875, 0.0703)$$

Το μέσο τετραγωνικό λάθος του FIR-3 Wiener φίλτρου ισούται με

$$\xi_{fir3} = r_d[0] - \sum_{k=0}^2 w[k]r_d[k] = 0.5703.$$

(δ) IIR non-causal Wiener: Για την κρουστική απόκριση $h_{nc}[n]$ και συνάρτηση μεταφοράς $H_{nc}(z)$ του IIR non-causal Wiener φίλτρου ισχύουν

$$h[k] * r_x[k] = r_{dx}[k], \quad H_{nc}(z) = \frac{P_{dx}(z)}{P_x(z)}$$

Επομένως, επειδή τα $d[n]$ και $v[n]$ είναι ασυσχέτιστα και άρα

$$P_{dx}(z) = P_d(z), \quad P_x(z) = P_d(z) + P_v(z),$$

και επειδή το φάσμα ισχύος του $d[n]$ ισούται με

$$r_d[k] = \frac{16}{7}(0.75)^{|k|} \xleftrightarrow{Z} P_d(z) = \frac{1}{(1 - 0.75z^{-1})(1 - 0.75z)}, \quad 3/4 < |z| < 4/3,$$

η συνάρτηση μεταφοράς προκύπτει

$$H_{nc}(z) = \frac{P_{dx}(z)}{P_x(z)} = \frac{P_d(z)}{P_d(z) + P_v(z)} = \frac{1}{2.5625 - 0.75(z + z^{-1})} = \frac{16}{41 - 12(z + z^{-1})}$$

Παραγοντοποιώντας κατάλληλα το $2.5625 - 0.75(z + z^{-1})$ προκύπτει ότι

$$H_{nc}(z) = \frac{1}{2.3198(1 - 0.3233z^{-1})(1 - 0.3233z)}$$

και με αντίστροφο Z μετ/σμό βρίσκουμε την κρουστική απόκριση $h_{nc}[n] = 0.4813(0.3233)^{|n|}$. Επαναλαμβάνοντας την ανάλυση στην ενότητα 7.3.1 του [1] αποδεικνύεται ότι, το μέσο τετραγωνικό λάθος (εκφράζοντας το στο πεδίο χρόνου και συχνότητας) ισούται με

$$\xi_{iir,nc} = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} P_v(e^{j\omega}) H_{nc}(e^{j\omega}) d\omega = \frac{\sigma_v^2}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} H_{nc}(e^{j\omega}) d\omega = \sigma_v^2 h_{nc}[0] = 0.4813.$$

Προφανώς ισχύει ότι

$$\xi_{iir,nc} < \xi_{fir3} < \xi_{fir2}$$

[1] M. H. Hayes, Statistical Digital Processing and Modeling, Wiley, 1996.

3.3

(α) Η προσέγγιση αντιστοιχεί σε PCA τάξης $p = 1$.

$R_x = \frac{1}{N} X^T X = V \Lambda V^T$, $\Lambda = \text{diag}(\lambda_1, \dots, \lambda_d)$, όπου ο ορθογώνιος πίνακας V έχει ως στήλες τα ιδιοδιανύσματα v_k , $k = 1, \dots, d$, με ιδιοτιμές λ_k . Από SVD, $X = U \Sigma V^T$ και $R_x = V \frac{\Sigma^2}{N} V^T$, όπου $\Sigma = \text{diag}(\sigma_1, \dots, \sigma_r)$ και $\sigma_1 \geq \sigma_2 \geq \dots \geq \sigma_r$. Άρα οι ιδιοκατευθύνσεις είναι τα ιδιοδιανύσματα v_k , και οι ιδιοτιμές $\lambda_k = \sigma_k^2/N$. Η k -στήλη του XV είναι η k -th principal component (PC), δηλ. το διάνυσμα προβολών $x_n^T v_k$ των δεδομένων στην k ιδιοκατεύθυνση. Επειδή μειώνουμε την διάσταση των δεδομένων σε $p = 1$ κύρια συνιστώσα, αυτό αντιστοιχεί στην επιλογή $e = v_1$ και επομένως $[a_1, a_2, \dots, a_N]^T = X v_1$.

(β) Εφαρμόζοντας τα ανωτέρω στα αριθμητικά δεδομένα x_i , $i = 1, 2, 3, 4, 5$ προκύπτουν

$$X = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 4 \\ 1 & -2 & -1 \\ 0 & 1 & -1 \\ -3 & 0 & -1 \\ 1 & 1 & -1 \end{bmatrix} \Rightarrow e = \begin{bmatrix} -0.4347 \\ 0.0265 \\ -0.9002 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \\ a_4 \\ a_5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -4.0354 \\ 0.4125 \\ 0.9267 \\ 2.2043 \\ 0.4919 \end{bmatrix}$$

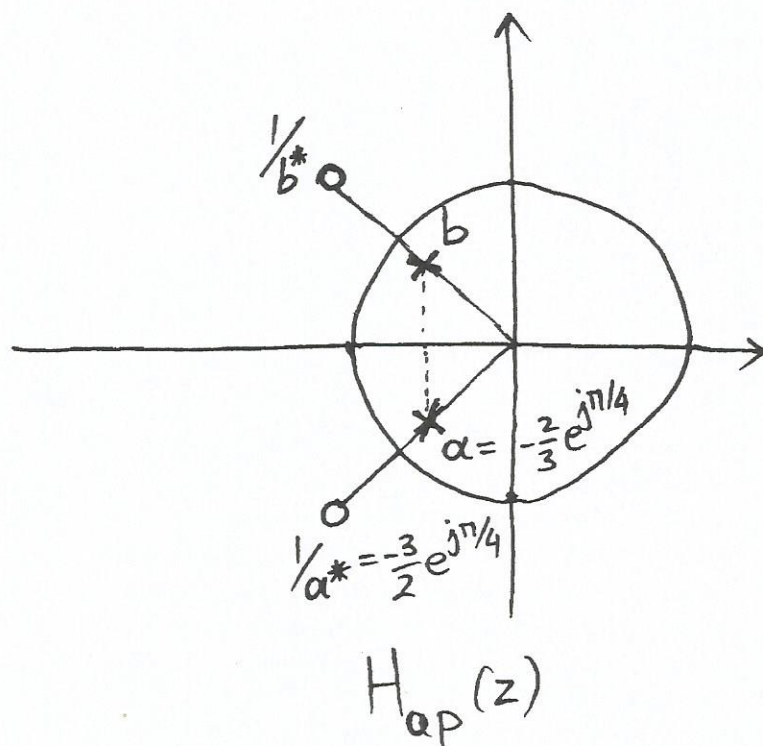
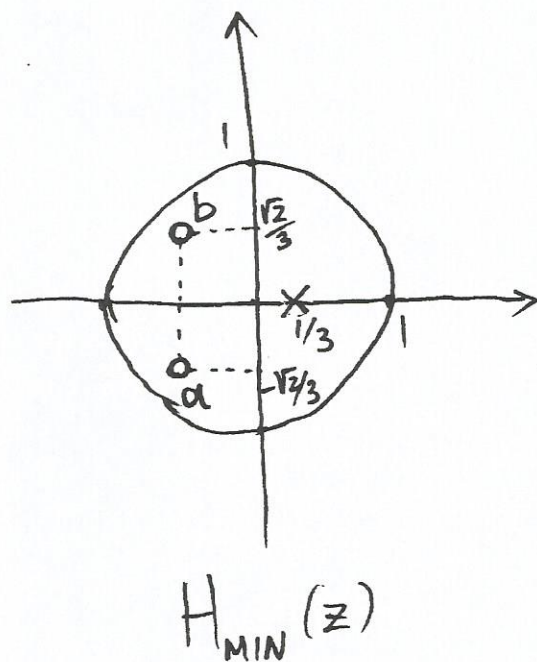
2.2

α)

$$H(z) = \frac{1 + \frac{3\sqrt{2}}{2} z^{-1} + \frac{9}{4} z^{-2}}{1 - \frac{1}{3} z^{-1}} = \frac{9}{4} \cdot \frac{(\bar{z}^{-1} + \frac{2}{3} e^{-j\pi/4})(\bar{z}^{-1} + \frac{2}{3} e^{+j\pi/4})}{1 - \frac{1}{3} z^{-1}}$$

$$H(z) = \underbrace{\left[\frac{9}{4} \frac{(1 + \frac{2}{3} e^{-j\pi/4} z^{-1})(1 + \frac{2}{3} e^{+j\pi/4} z^{-1})}{1 - \frac{1}{3} z^{-1}} \right]}_{H_{\text{MIN}}(z)} \cdot \underbrace{\left[\frac{(\bar{z}^{-1} + \frac{2}{3} e^{-j\pi/4})(\bar{z}^{-1} + \frac{2}{3} e^{+j\pi/4})}{(\underbrace{1 + \frac{2}{3} e^{-j\pi/4} z^{-1}}_{=-b})(\underbrace{1 + \frac{2}{3} e^{+j\pi/4} z^{-1}}_{=-a})} \right]}_{H_{\text{AP}}(z)}$$

β) Διάγραμμα Πόλων-Μηδενικών

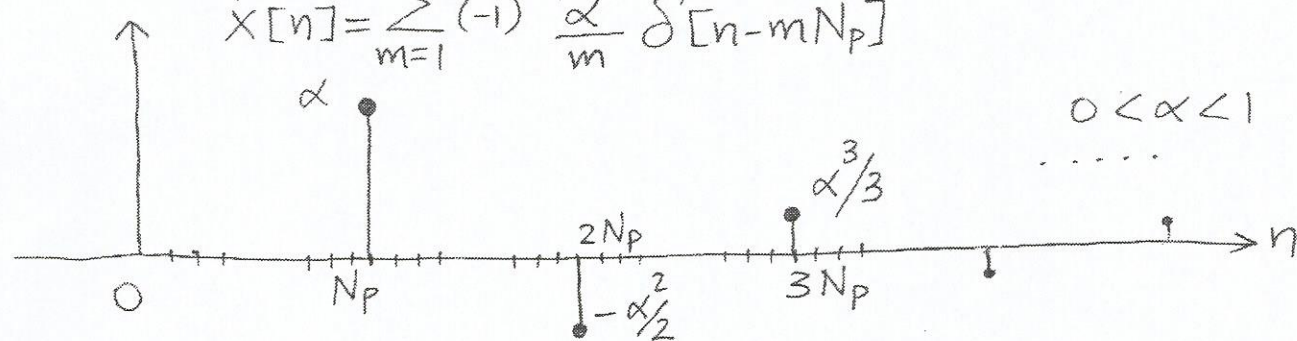
Τερίοχη : $|z| > 1/3$
Σύγκλιση

$$|z| > |a| = |b| = \frac{2}{3}$$

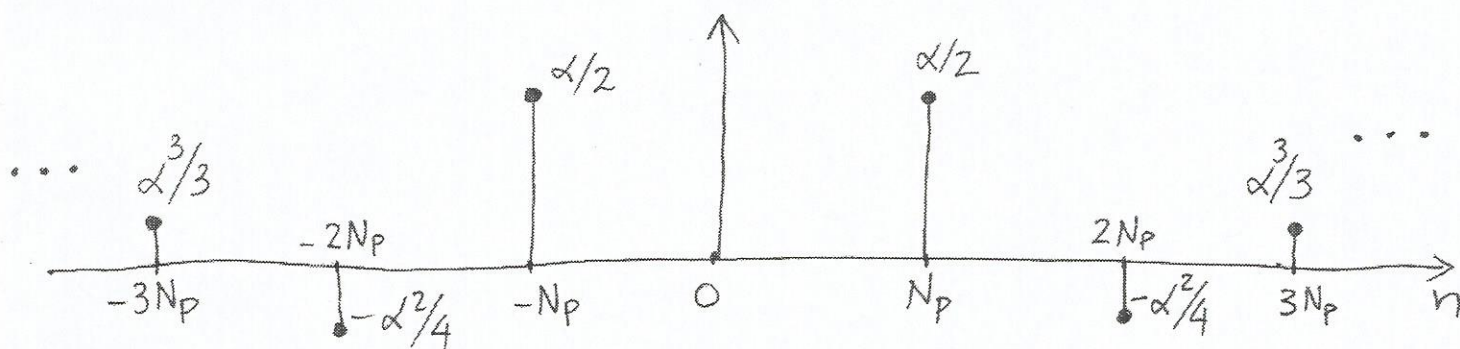
(2.4) (a) $x[n] = \delta[n] + \alpha \delta[n - N_p]$, $|\alpha| < 1$.

$$X(z) = 1 + \alpha z^{-N_p} \leadsto \hat{X}(z) = \log X(z) = \sum_{n=-1}^{\infty} (-1)^{n+1} \frac{\alpha^n}{n} z^{-nN_p}$$

$$\hat{X}[n] = \sum_{m=1}^{\infty} (-1)^{m+1} \frac{\alpha^m}{m} \delta[n - mN_p]$$

(b) $c[n] = (\hat{X}[n] + \hat{X}[-n])/2$

(c) $\hat{X}_p[n] = \sum_{r=-\infty}^{\infty} \hat{X}[n + rN]$: Περιοδική επανάληψη με περίοδο $= N$ και υπέρδεση όλων των επαναλήψεων. Αυτό θα δημιουργήσει aliasing στον χρόνο.

Αν $N_p | N$, τότε το $\hat{X}_p[n]$ θα έχει μη-μηδενικές τιμές μόνο σε ακέραια πολλαπλάσια του N_p . Αυτό δεν θα ισχύει αν $N_p \nmid N$.

(d) $\hat{C}_p[n] = \sum_{r=-\infty}^{\infty} \hat{C}[n + rN]$

(e) $N > 2 \cdot N_p$